

статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, які володіють українською мовою».

По-третє, для покращення правильної вимови необхідно кожного дня приділяти увагу власному мовленню, читати українську літературу авторитетних видань, користуватися академічними словниками та намагатися викоринити зі свого мовлення ті помилки, яких, на жаль, ми припускаємося. Незабуваймо, ми – майбутнє України, тож говорімо правильно!

Список використаних джерел

1. А.С. Токарська, І.М. Кочан Українська мова фахового спрямування для юристів, – Київ, 2008. – 394 с.
2. Корж А.В. Українська мова професійного призначення Київ: «КТН», «ЦУЛ» Міністерство освіти і Науки, 2017. – 216 с.
3. Н.В. Артикуца Мова права і юридична термінологія. – Київ, 2004. – 145 с.
4. Закон України «Про державну службу» (Відомості ВВР, 2016 № 4, ст. 43), від 10 грудня 2015 року.
5. Закон України «Про забезпечення функціонування української мови як державної» (відомості ВВР, 2019, № 21, ст.81) від 25 квітня 2019 року, с. 15–36.
6. Закон України «Про Національну Поліцію України» від 2 липня 2015 року, ст. 46.

Кожан Юлія Анатоліївна,

курсант навчально-наукового інституту № 1 Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: доцент кафедри юридичного документознавства навчально-наукового інституту № 1 Національної академії внутрішніх справ, кандидат філологічних наук ***Клименченко С. Д.***

БІЛІНГВІЗМ В УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Спираючись на багатовікову історію українського народу та української держави, можемо сказати, що шлях до формування української мови був досить тривалий та важкий. Як сказав наш викладач історії: «втрата державності – втрата мови та культури». Можемо промоніторити це судження, поглинувши в історичне минуле наших прашурів. З кожним занепадом державності, українська мова зазнавала утисків з

боку держави-окупанта, що негативно вплинуло на мовну ситуацію в сучасній Україні.

На сьогодні в Україні поширений білінгвізм – соціально-мовна ситуація в суспільстві, що полягає у взаємодії та співіснуванні двох мов (у нашому випадку української і російської) у середовищі одного мовного колективу.

Відповідно до статистики станом на 2016 рік українську мову рідною вважають близько 60% громадян України (без урахування окупованих на той час територій), російську визнали рідною для себе близько 15%, обидві мови рівною мірою – 22%, іншу мову – 2% громадян.

Проте ситуація, пов'язана з комунікуванням, дещо різниться. Завжди або переважно українською спілкується близько 50% громадян, російською близько 24%, іноді українською, іноді російською близько 25%.

Проаналізувавши багато інформації щодо проблеми білінгвізму в українському суспільстві, можна сказати, що одним з найвагоміших негативних чинників, що сприяв витісненню української мови із найважливіших сфер суспільного життя, був так званий «Закон Ківалова-Колесніченка», що набув чинності 10 серпня 2012 року. Він викликав багато невдоволь та протестів з боку тодішньої опозиції та української громади. Закон України «Про засади державної мовної політики» передбачав офіційне використання регіональних мов у роботі місцевих органів державної влади, тобто вони могли ухвалювати акти, вести діловодство регіональною мовою, за умови проживання як мінімум 10 відсотків носіїв цієї мови на територіях, на які поширюється влада цих органів. Критики закону «Про засади державної мовної політики» вважали, що цей закон є важелем до стрімкої русифікації населення, а дехто навпаки підтримував авторів. І вже 23 лютого 2014 року Верховна Рада України визнала цей закон таким, що втратив свою чинність. Але тільки через чотири роки, 28 лютого 2018 року, Конституційний суд України офіційно визнав Закон України «Про засади державної мовної політики» неконституційним.

За шість років фактичного існування закону російська мова стрімко поширювалася в усіх сферах суспільного життя, зокрема, і досі вона переважає у сфері послуг та українському сегменті інтернет-мережі.

Завдяки мовній політиці, яку проводила влада в Україні протягом останніх п'яти років, стан української мови стрімко

покращився. Українською видається більшість літератури, вона домінує у сфері освіти, кінопрокаті, теле- та радіоефірах, що, на мою думку, є неабияким досягненням та міцним фундаментом для подальшого розвитку державної мови.

Історичною подією, до якої український народ йшов протягом десятків років, є прийняття 25 квітня 2019 року Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної». Щодо нього було висловлено обурення з боку російськомовних громадян, адже відповідно до закону в Україні російська мова повністю втрачає статус мови міжнаціонального спілкування (який хоч і не був закріплений офіційно подібно до того, як це було зроблено в СРСР), а ці функції новий закон покладе лише на українську. Згідно із законом володіння державною мовою є обов'язковим не лише для державних службовців, а й для кожного громадянина України та навіть для осіб, які прагнуть набути таке громадянство. Це нововведення є вагомим внеском до українізації російськомовних громадян, але без жодних обмежень спілкування будь-якою мовою національних меншин у сфері приватного спілкування та у релігійному житті.

Отже, можемо зробити висновок, що, по-перше, білінгвізм в українському суспільстві з'явився як пережиток радянської держави; по-друге, українська влада за роки незалежності України шляхом ухвалення різних законів певним чином сприяла розвитку двомовності; по-третє, завдяки підписанню Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної» стан української мови має значно покращитися. При цьому варто додати, що явище білінгвізму не є для українського суспільства абсолютним злом. Адже як сказав А.П. Чехов: « Скільки мов ти знаєш – стільки разів ти людина». Знання української і російської мов на тлі досконалого володіння саме державною мовою збагачує особистість і є однією з ознак її освіченості

Список використаних джерел

1. Стан української мови. Щорічний моніторинг: Російська домінує в медіа та сфері послуг, українська – в освіті й кінопрокаті. http://texty.org.ua/pg/article/Oximets/read/72173/Stan_ukrajinskoji_movy_Shhorichnyj_monitoryng_Rosijska_dominuje.

2. Про забезпечення функціонування української мови як державної. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2704-19>.

3. Про засади державної мовної політики. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5029-17>.